

Ruhumun əbədi sevdası

Daxili Qoşunların hərbi qulluqçusu şəhid gizir Mayis Səmədovun xanımı Ruhiyyə Səmədova:
"Onun əmanətlərinə sahib çıxıb yarıda qalan arzularını gerçəkləşdirmək üçün yaşayıram"

◆ Zəriflərin dünyası

...Yavaş-yavaş axşam düşür, Günəş parlaq şəfəqlərini də götürüb qüruba yaxınlaşır, ələmi zülmətə bürüməyə tələsirdi.

O isə bayaqdan bəri həyətdə dayanaraq baxışlarını ayağının altındakı qapqara torpağa zilləyib sabah səhər yola düşəcəyi səfər barədə düşünür, fikrində nəyi isə götür-qoy edirdi...

Elə bil ürəyinə dammışdı...
Hiss etmişdi ki, bu səfər övvəlkilərə bənzəməyəcək...
Bir anlıq düşüncəyə düşdü ki, "kim bilir, görəsən, bu səfərin dönüşü olacaqmı?!"

Lakin tez də fikrindən ötən bu nağıman sualları qovaraq gülümsəmiş, qeyri-ixtiyari əyilərək yerdən bir ovuc torpaq götürərək ətrini sinəsinə çəkmiş və şən əhvalla bayaqdan bəri pəncərədən narahatlıqla onu izləyən ömür-gün yoldaşı Ruhiyyənin, övladları Məleykə ilə Süleymanın yanına yollanmışdı...

"Mən üçrəngli bayrağa sarılıb gələcəm..."

Düz bir ay idi ki, hərbi təlimlərdə idi. Mayis bu gün dönmüşdü onun yolunu intizarla gözləyən ailəsinin yanına...

Bu gün həm də Ruhiyyənin doğum günü idi və elə ad günün tortunu da özü alıb gətirmişdi Mayis... O, adətən, təlimdən qayıdanda yorğun olardı, amma bu dəfə tam fərqli görünürdü. Elə hey deyirdi, şənliklər, uşaqları ilə zarafatlaşırdı. Lakin nədənsə Ruhiyyənin ürəyinə səbəbini bilmədiyi bir ağırlıq, həzən çökmüşdü... Heç könlü açılmırdı, elə hey uşaqları ilə deyib-gülən Mayisə baxırdı...

Sonradan həmin zamanı xatırlayan Ruhiyyə deyirdi ki, "o gün Mayisin alıb gətirdiyi tortun da rəngi yaman tünd idi, heç əməlli-başlı yeyə də bilmədik, hərəmiz bir tikə aldıq, o da boğazımızda düyünləndi..."

Fərqiçə varmıydı ki, heç o gün foto da çəkilməyiblər... Çəkirdəydilər, bu, ömürlərinin ən xoşbəxt anlarının sonuncu əksi olacaqdı...

Və bir də həmin gün Mayis ona gül-gülə belə bir söz də demişdi ki, "mən üçrəngli bayrağa sarılıb gələcəm...", amma nə düşüncəyə düşsə, sözünün arxasını gətirməmişdi...

Əslində, elə hər şey bu cümlədən əyan olmuşdu ona... Amma cidd-cəhdlə qovmuşdu ürəyinə kölgə salan qara fikirləri...

25 sentyabr 2020-ci il, Vətən müharibəmizin başlamasından iki, Mayisin şəhadətə qovuşmasından 10 gün əvvəl idi...

Daxili Qoşunların Hərbi Hospitalında tanış olmuşdular

Daxili İşlər Nazirliyinin Daxili Qoşunlarının hərbi qulluqçusu, istehkamçı gizir şəhid Mayis Səmədovun həyat yoldaşı Ruhiyyə Səmədovadır "Zəriflərin dünyası"nda...

Ruhiyyə xanım Mayisli günlərinin gah xoş, gah da ağır-acılı xatirələrindən danışır, lakin fikirləri ardıcıl gəlir, tez-tez yarıda qırılır... Belə anlarda isə hər şeyi göz-lərinin dərinliyində yuva salmış qüşsə, kip bağlanmış dodaqlarının sükutu, bəzən isə göz-lərindən gilənlənərək yanağından süzülən iri yaş damlları anladır...

Tələ onları yollarını Daxili Qoşunların Hərbi Hospitalında çarpazlaşdır-mış və bir-birinə düyünlənmişdi. Mayislə Ruhiyyə düz 17 il əvvəl, 2005-ci ilin yaz günlərində bu hospitalda tanış olmuşdular. Həmin vaxt Mayis hospitalin terapiya şöbəsində müalicə olunurdu, Ruhiyyə isə yenidən bu şöbədə tibb bacısı kimi fəaliyyətə başlamışdı, təyinatı üzrə xəstələrə qulluq edirdi.

Lakin 20 yaşlı qızın xəbəri yox idi ki, neçə vaxtdır xəstələrin arasında olan bir gənc oğlan oğrun-oğrun ona göz qoyur, könül sirrini açmağa fürsət axtarır. Beləcə qəlb təlatümləri ilə keçən bir müddətdən sonra, nəhayət, sevdasını Ruhiyyəyə açır, onunla həyatını birləş-dirmək, evlənmək niyyətini bildirir. Ruhiyyə isə ilk zamanlar onun bu təklifini qəbul etmir, hələ evlənmək barədə düşüncəyə düşür...

Amma Mayisin qıza olan böyük sevgisinin gücü zamanla Ruhiyyənin də könlünə qığılcımlar saçır. Mayis hətta əvvəlcə gözünün ağı-qarası bir qızını qohum, tanış olmayan yad birinə vermək istəməyən Ruhiyyənin ata-anasını da özünəməxsus inadkarlığı, ən əsası isə, Ruhiyyəyə olan tükənəməz sevgisi sayəsində razı salır. Beləliklə, 2005-ci ildə hər iki gəncin valideynlərinin xeyir-duası ilə gəncər xoşbəxt ailə həyatı qururlar...

Onlar birlikdə sevincli, kədərli günləri bölüşmək, bir-birinə arxa, dayaq olmaq üçün həyat yolunda qoşa addımlamağa başlayırlar...

Peşəkar hərbiçi

Milliyətçə ləzgi olan Mayis Şadibəy oğlu Səmədov 1977-ci il iyulun 28-də Xaçmaz rayonunun Qardaşoba kəndində anadan olub. Mayis əslən Quba rayonunun Künsən kəndindən olan Şadibəy Səmədov və Əzizə Səmədovanın böyüdüb tərbiyə etdiyi dörd övladdan ikincisi idi. Orta təhsilini doğulub boya-başa çatdığı Qardaşoba kənd orta məktəbində alıb Mayis 1992-ci ildə həmin təhsil ocağının 9-cu sinfini bitirərək Xaçmaz şəhərindəki 92 saylı texniki-peşə məktəbinə qəbul olunub. 1995-ci ildə təhsilini başa vuraraq elektrik qaynaqçı-

sı ixtisasına yiyələnib. Müddətli həqiqi hərbi xidmətini 1996-1999-cu illərdə Daxili Qoşunların o zaman dislokasiya yeri döyüş bölgəsi - Füzuli rayonu olmuş, hazırda isə Bakıda yerləşən "N" sayılı hərbi hissəsinə keçib.

Tərxis olunduqdan sonra bir müddət rəhbərlik peşəsinə üzrə çalışıb. 2004-cü ilin fevralından etibarən Mayis Daxili Qoşunların Quba rayonundakı "N" sayılı hərbi hissəsinə müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmətə qəbul olunub, təminat təqdimində anbar rəisi vəzifəsinə təyin edilib. Xidmət etdiyi dövrdə Azərbaycan Respublikası Ərazilərinin Minalardan Təmizlənməsi üzrə Milli Agentliyinin (hazırda Azərbaycan Respublikasının Minatəmizləmə Agentliyi) Göygöl rayonu ərazisində təşkil etdiyi istehkamçı ixtisası üzrə kursu müvəffəqiyyətlə bitirib və ona müvafiq sertifikat verilib. Bundan əlavə, Daxili Qoşunların Orta İxtisas Hərbi Məktəbində (hazırda Daxili Qoşunların Ali Hərbi Məktəbi) təşkil olunan altı aylıq "Gizir hazırlığı kursu"nu bitirib. "Gizir" hərbi rütubəsində Qubadakı "N" sayılı hərbi hissədə bir müddət yenidən anbar rəisi kimi xidmət edən Mayis Səmədov 2011-ci ilin sentyabrından xüsusi təyinatlı dəstədə atıcı-radiotelefonçu vəzifəsinə yerinə yerləşib.

2012-ci ilin sentyabrından etibarən qoşunların Sumqayıtda yerləşən "N" sayılı hərbi hissəsinin xüsusi təyinatlı dəstəsinə müxtəlif vəzifələrdə xidmətini davam etdirən cəsur hərbiçi 2019-cu ilin martından istehkamçı yarımqrupunda baş istehkamçı-yarımqrup komandiri vəzifəsinə irəli çəkilib. Komandir kimi bilik və bacarığı, qayğıkeşliyi sayəsində rəislərinin etimadını, həmçinin tabeliyində olan şəxsi heyətin hörmətini qazanıb. Yüksək döyüş hazırlığı və nümunəvi xidmətlə fərqlənən hərbi qulluqçu kimi "Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin 90 illiyi (1918-2008)" yubiley, 2-ci və 3-cü dərəcəli "Qüsuruz xidmətə görə" medalları ilə təltif edilib, eləcə də hərbi hissə komandanlığı tərəfindən dəfələrlə mükafatlandırılıb.

Bununla yanaşı, o, 2017-ci ildə yüksək döyüş hazırlığı və əzmkarlığı sayəsində qazandıqı "Zəngali beret"ini də qü-

rup hissi ilə daşıyıb. Gizir Mayis Səmədov istehkamçı yarımqrupunun komandiri kimi tabeliyində olan şəxsi heyətlə birgə qarşıya qoyulmuş tapşırıqları hər zaman layiqincə yerinə yetirib.

Vətən könüllüsü

Ruhiyyə Səmədova deyir ki, Mayis hər zaman hərbi təlimlərdə iştirak edirdi, bəzən olurdu ki, günlərlə evə gəlmirdi. Sonuncu gedişində də o, düşüncə ki, bu dəfə də belə olacaqdı... Mayis özü isə peşəkar hərbiçiyə uyğun olaraq bit-tənələrini fərqiçə olub, amma bunu ailəsinə hiss etdirməyib...

Vətən müharibəsi başlayandan bir gün əvvəl, bir aylıq növbəti təlimindən sonra evə gəldi. Həmin günü mənim ad günüm idi, amma nədənsə üzərimdə bir ağırlıq hiss edirdim. Bəlkə də bu, Mayisin səhəri gün yenidən qayıdıb gedəcəyi, ya da mənə qərribə görünən hərəkətləri, sözləri ilə bağlı idi, bilmirəm... "N" sayılı hərbi hissədə "bir dəfə ölməyəcək..." bunları ürəyində saxladı, deyə bilmədi...

Bəlkə də pis olacağımızdan qorxdu, düşündü ki, onu yolundan döndərərik. Çünki artıq Mayisin hərbiçidən tərxis olunmasına, təqaüdə çıxmasına cəmi 7-8 ay qalmışdı, getməyə də bilərdi. Amma o, könüllü Vətənin müdafiəsinə yollanmağı, onun uğrunda canını qurban verməyi seçdi...

Sentyabrın 26-da səhər saat 4 rədlərində Mayis xidməti hissəsinə yola düşdü. Bir gün sonra isə televiziya-dan müharibənin başladığını öyrəndim. Həmin vaxt özəl klinikada fizioterapiya şöbəsində tibb bacısı işləyirdim. Artıq hər kəs səfərbər olub, əsgərlərə müəyyən yardımlar göndərirdi. Gücüm çatdığı qədər mən də əsgərlərimizə maddi yardım göndərirdim. Hər ötən gün

Azərbaycan Ordusu irəliləyir, işğal altında qalan torpaqlarımızı azad edirdi və buna görə də çox sevindirirdim. Amma həm də Mayisdən çox nigaran idim, axı hər şey ola bilərdi...

Müharibə dövründə Mayis sadəcə bir dəfə mənə əlaqə saxladı. Bir neçə dəfə isə anası və Süleymanla danışmışdı. Mənə də, onlara da demişdi ki, "məndən nigaran qalmayın. Qələbə bizə ağıdır. Düşmənin layiqli cəzasını verir, onu məhv edirik. Torpaqlarımızı azad edirik..."

"Başa düşdüm ki, Mayisə nəşə olub..."

Oktyabrın 4-də isə qızı Məleykə yuxuda gördüyü qərribə bir rəyanı danışmışdı Ruhiyyəyə. Məleykə yuxuda görmüşdü ki, onların həyatına xeyli insan yığışdı. Otaqda, qardaşı Süleymanın yatağının üzərində hərbi paltarlı bir şəxs uzanıb. Qız yaxınlaşıb baxanda onun atası olduğunu gördü...

Artıq ürəyimə damdı ki, nəşə pis bir hadisə olacaq. Axı qız uşaqlarının gördüyü yuxular adətən çin olur. Həmin gün xeyli ağladım... Bir gün sonra, gecə saat 3-də qardaşım mənə zəng vurdu ki, qapını aç, sizə gəlirəm. Artıq baş verəni anlamırdım... Axı qardaşım bu vaxtı bizə niyə gəlsin?! Qapını açanda dedi ki, "Mayis yaranalıb", amma onun rəngi-rufu hər şeyi deyirdi, ağappaq idi sifəti. Anladım ki, Mayisə nəşə olub...

Son döyüş, əbədi qəhrəmanlıq

2020-ci il oktyabrın 5-i gizir Mayis Səmədovun son döyüş günü olur. Cəsur komandir Cəbrayıl-Füzuli rayonları istiqamətində gedən döyüşlərdə yeddi silahaşığı ilə birgə ön mövqedəki əsgərlərimizə lazımı təminat çatdırmaq üçün gedərkən yolda püşudə dayanaraq mən-für düşmənin mühasirəsinə düşür. Qəhrəman döyüşçü özünü itirmir və qəflətən baş vermiş döyüşdə onlara ehməni yaraqlısını məhv edir. Lakin bu qeyri-bərabər döyüşdə dəstənin cəsur hərbi qulluqçuları gizir Səmədov Mayis

Şadibəy oğlu və gizir Həsənov Faiq Hüseyn oğlu Müdafiə Nazirliyinin 6 nəfər xüsusi təyinatlı ilə birgə son damla qanlarınadək vuruşaraq şəhidlik zirvəsinə ucalırlar.

Gizir Mayis Səmədov 2020-ci il oktyabrın 6-da Xaçmaz rayonunun Qardaşoba kənd qəbiristanlığında dəfn olunub.

Azərbaycan Respublikası Prezidentinin 2020-ci il 15 dekabr və 22 dekabr tarixli sərəncamları ilə gizir Səmədov Mayis Şadibəy oğlu (ölümündən sonra) "Vətən uğrunda" və "Cəbrayılın azad olunmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

Doğulub boya-başa çatdığı Qardaşoba kəndində Mayis Səmədovun adına bulaq açılıb...

"Elə bil uşaqlara dayaq durmaq üçün Allah mənə güc verdi"

- Mayisdən sonra yaşamaq mənim üçün çox ağır idi. Onun yoxluğu ilə bən-şə bilmirdim. Elə bil çıxılması mümkün olmayan qaranlıq və dərin bir quyuya düşmüşdüm. Ən dəhşətli isə bu iz-tirablarımı üzde yaşaya bilməyirdim idi, göz yaşımı ürəyimə axıtmağa məcbur idim... Atalarının yoxluğuna görə dəhşətli sarsıntı ilə üzlaşmış övladlarına bir zərbə də anaları tərəfindən gəlməsini istəməyirdim. Hər şey onların gözləri qarşısında baş verirdi. Atalarının dəfni, vaxtı az olmasa da, özü onlarla məşğul olurdu. Süleymanı güləş üzrə idmana da cəlb etmişdi, çox vaxt özü aparırdı məşqlərə... Mayis çox ailəcanı, şən və enerjili bir insan idi. Hər bir işə zaman tapırdı. Bir gün istirahəti olurdu, onda da durub səhər təzədən gedib kənddə anasına baş çəkirdi, atasının məzarını ziyarət edirdi, sonra da gəlib evə bazarlıq edirdi, bizi yığıb aparırdı gəzməyə, axşam-üstü saatlarla dəniz sahilində Süleymanla velosiped sürürdü... O, həyat, yaşam dolu bir insan idi...

Elə mən də Mayisin bu xüsusiyyətlərindən örnək götürərək, özümə söz verdim ki, möhkəm olacam, həyatda dik duracam. Mayisin əmanətlərinə sahib çıxıb onun yarıda qalan arzularını gerçəkləşdirmək üçün yaşayacam...

Onu da deyim ki, 2005-ci ildə Mayislə ailə həyatı qurduqdan sonra Daxili Qoşunların Hərbi Hospitalından ehtiyata buraxılmışdım. Çünki onun işi ilə əlaqədar biz müxtəlif bölgələrdə yaşamaqlı olurduq. Mayis şəhidlik zirvəsinə ucaldıqdan sonra Daxili Qoşunların rəhbərliyi tərəfindən mənə təklif olundu və yenidən hospitalda Fizioterapiya və tibbi bərpə şöbəsində tibb bacısı - baş çavuş kimi çalışmağa başladım.

Daxili Qoşunlarda yenidən işə başlamaqla həm də şəhid gizir Mayis Səmədovun buradakı yolunu davam etdirirəm və arzum da onun kimi gizir olmaqdır... Şəhid ailəsi kimi hər zaman dövlətimiz, Daxili Qoşunların rəhbərliyi və işlədiyim hərbi hospitalin rəhbərləri tərəfindən diqqət və qayğı görürəm. Hərbi hospitalin kollektivi də hər zaman mənə dayaq və dəstək durur. Bu yaxınlarda işə hospitalin rəisi Şəmsəddin Heydərov tərəfindən "İlin tibb bacısı" adına layiq görülmüşəm, fəxri fərmanla mükafatlandırılmışam...

O, Mayisi itirməklə təkcə həyat yoldaşını deyil, sevdini, dostunu, sirdaşını, ürək həmdəmini itirib... Üreyi qan ağlayır, könlü qəm içindədir...
Amma o, Mayisə, bir şəhiddə söz verib...
Söz verib ki, heç zaman sınımayacaq, möhkəm dayanacaq - Mayisin amallarını, arzularını yaşatmaq üçün...
Bir də Mayisin ona əmanət qoyub getdiyi iki övladını qəhrəman şəhidin şanına layiq, elə öz arzularında kimi böyüdüb, boya-başa çatdırmaq naminə...

Şəhid əmanəti

YasəməN MUSAYEVA,
"Azərbaycan"